Голуб

Голуб щирий,Голуб ясний,
Враз до мене прилетів.
Він для Себе гніздо звити,
В моїм серці захотів.

Я сказав: -«Голубе ясний,
Я б прийняв Тебе, та все ж,
У моїм серці спочинок,
Ти навряд чи віднайдеш?

Ти безгрішний Неба Житель,
Я ж родився на землі.
А я грішник, Ти ж бо знаєш,
Чи з Тобою жить мені?...».

Голуб в відповідь воркує:
-«Віддай серце ти Христу.
Гріх піде і ти побачиш,
В серці Неба чистоту!

Якщо ти того́ ж бажаєш,
До Голгофи полечу.
І Свої біле́нькі крила,
В Крові Господа вмочу?

І омию твоє серце,
У Крові Цій Дорогій.
І ти будеш сином Неба,
Чистий,праведний,святий!

І тоді Своє гніздечко,
В твоїм серці Я зів'ю.
Й жити будемо з тобою,
Знаєш, Я тебе люблю!...».

Слова Голуба прийнявши,
Двері серця я відкрив.
З листя Він -де́рева Раю,
В нім Святе гніздечко звив!

Гріх пішов.В щасливім серці,
Радість є, мир і спокій.
І любов горить,що з Неба,
Приніс Голуб Дорогий!

Він зі мною у скорботах,
З Ним співаємо,йдемо́.
Потішає у турботах,
Поки тут з Ним живемо́!

-«День прийде-на крилах Вічних,
Ти зі Мною відлетиш.
І в Краю,в Вітчизні Світлій,
В славі Господа узриш!...».Амінь

Автор-Віктор Белих;
Переклад Ангеліни Ющук